

**Східноукраїнська наукова
юридична організація**

**МІЖНАРОДНА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ**

**«ЦІННІСТЬ ПРАВА ЯК
НАЙЕФЕКТИВНІШОГО РЕГУЛЯТОРА
СУСПІЛЬНИХ ВІДНОСИН»**

1–2 жовтня 2021 р.

**м. Харків
2021**

УДК 34.03(063)
Ц 65

Ц 65 **Цінність права як найефективнішого регулятора суспільних відносин:** міжнародна науково-практична конференція, м. Харків, 1–2 жовтня 2021 р. – Харків : Східноукраїнська наукова юридична організація, 2021. – 80 с.

Подані на конференцію матеріали видаються в авторській редакції.

УДК 34.03(063)

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. ІСТОРІЯ ТА ТЕОРІЯ ДЕРЖАВИ ТА ПРАВА, ФІЛОСОФІЯ ПРАВА

Бурима К. В.
НЕТИПОВІ ФОРМИ БЕЗПОСЕРЕДНЬОЇ ДЕМОКРАТІЇ 5

Полішко О. Д.
КОНСТИТУЦІЯ ПИЛИПА ОРЛИКА
ЯК ІСТОРИЧНЕ НАДБАННЯ УКРАЇНИ 9

Попович Т. П.
ОБОВ'ЯЗОК І ЦІЛЬ У КОНЦЕПЦІЇ І. КАНТА 12

СЕКЦІЯ 2. КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО, МУНІЦИПАЛЬНЕ ПРАВО

Пархоменко А. О.
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГЕНДЕРНОГО ПАРИТЕТУ
В ОРГАНАХ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ УКРАЇНИ 15

Шевчук О. Р., Юркевич І. І.
ЗАХИСТ ПРАВ ЛЮДИНИ,
ЯК СОЦІАЛЬНЕ ПРИЗНАЧЕННЯ ЮРИДИЧНИХ КЛІНІК 20

СЕКЦІЯ 3. ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС, СІМЕЙНЕ ПРАВО, ЖИТЛОВЕ ПРАВО

Гуйван П. Д.
ЩОДО СТРОКІВ ЗДІЙСНЕННЯ РЕГУЛЯТИВНОГО
ТА ОХОРОННОГО ЦИВІЛЬНОГО ПРАВА 24

Орлов О. Л.
«БЕЗСПРНІСТЬ» ВИМОГ І «НЕОСПОРЮВАНІСТЬ» ПРАВ ЯК ОДНІ
З КЛЮЧОВИХ ПРОБЛЕМ ЦИВІЛЬНОГО ПРОЦЕСУ УКРАЇНИ 29

Схаб-Бучинська Т. Я.
ПРОЯВ ПРИНЦИПУ СВОБОДИ ДОГОВОРУ ПРИ ДОГОВІРНМУ
ВРЕГУЛЮВАННІ СПЛАТИ АЛІМЕНТІВ ДИТИНИ 34

СЕКЦІЯ 4. ЕКОЛОГІЧНЕ ПРАВО, ЗЕМЕЛЬНЕ ПРАВО, АГРАРНЕ ПРАВО

Лучко І. В.
СИСТЕМА ОРГАНІВ ВЕТЕРИНАРНО-САНІТАРНОГО КОНТРОЛЮ 38

**СЕКЦІЯ 5. АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС,
ФІНАНСОВЕ ПРАВО, ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО**

Смерницький Д. В.

ЕКСПЕРТНА ДІЯЛЬНІСТЬ ПРИ ПРОВЕДЕНІ НАУКОВО-ДОСЛІДНИХ
І ДОСЛІДНО-КОНСТРУКТОРСЬКИХ РОБІТ: ПРАВОВІ ОСНОВИ42

Смерницький Д. В.

НАУКОВО-ОРГАНІЗАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ
В СФЕРІ ПРОВЕДЕННЯ ЕКСПЕРТИЗ: ПРАВОВІ ОСНОВИ46

**СЕКЦІЯ 6. КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО,
КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО, КРИМІНОЛОГІЯ;
КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС, КРИМІНАЛІСТИКА**

Светлічний І. В.

ЦІННІСТЬ ВІДНОВНОГО ПРАВОСУДДЯ
У ПРОТИДІІ ЗЛОЧИННОСТІ НЕПОВНОЛІТНІХ..... 51

Матвійчук М. А.

ПОГЛЯДИ І. МАЛИНОВСЬКОГО НА ЗАСЛАННЯ 55

Немировська М. В.

ПРОЦЕСУАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ЗАПОБІЖНОГО
ЗАХОДУ У ВИГЛЯДІ ОСОБИСТОЇ ПОРУКИ 60

Самощенко І. В.

ЩОДО МОМЕНТУ ЗАКІНЧЕННЯ ПОГРОЗИ
ЯК ОКРЕМОГО КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ 64

Стрельбіцька Л. Я.

ЗБРОЙНИЙ КОНФЛІКТ В УКРАЇНІ ЯК ПРИЧИНА
ЗРОСТАННЯ РІВНЯ ВІЙСЬКОВОЇ ЗЛОЧИННОСТІ 67

Харенко Т. М.

ОСОБЛИВОСТІ ПОЧЕРКОЗНАВЧОГО ДОСЛІДЖЕННЯ РУКОПИСНИХ
ЗАПИСІВ МАЛОГО ОБ'ЄМУ ТА ПІДПИСІВ ВИКОНАНИХ ЗА
ДОПОМОГОЮ ПРИЛАДІВ ВИВЕДЕННЯ ГРАФІЧНОЇ ІНФОРМАЦІЇ 71

Хитоніна М. С.

СПРОЩЕНИЙ ПОРЯДОК СУДОВОГО РОЗГЛЯДУ КРИМІНАЛЬНИХ
ПРОВАДЖЕНЬ ЩОДО КРИМІНАЛЬНИХ ПРОСТУПКІВ 76

Список літератури:

1. Лапенко С.К. Конституція Пилипа Орлика: історія створення та місце в українському конституційному процесі. *Суспільно-політична історія України. Серія «Історія та географія»*. Харків. 2013 р. Вип. 47.
2. Іванов С.Б. Філософсько-правова рефлексія Конституції Пилипа Орлика як феномен європейського права. *Філософські та методологічні проблеми права*. 2020 р. № 2 (20).
3. Ворона П.В. Закріплення ментальності свободоловства українського народу в Конституції Пилипа Орлика. *Управління суспільним розвитком. Державне управління*. 2020 р.

Попович Т. П.

*кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри теорії та історії держави і права
ДВНЗ «Ужгородський національний університет»
м. Ужгород, Україна*

ОБОВ'ЯЗОК І ЦІЛЬ У КОНЦЕПЦІЇ І. КАНТА

Відповідно до поглядів німецького філософа Іммануїла Канта (1724-1804 рр.) відмінність етики від права полягає у тому, що вона передбачає ціль чистого розуму як об'єктивно необхідну ціль, тобто як обов'язок для людини. Стосовно цілі неможливий зовнішній примус – він можливий стосовно вчинків, які скеровуються до визначеної цілі. Проте лише людина може зробити щось своєю ціллю. Етика, отже, охоплює собою не примус, але самопримус людини згідно з моральними законами. Звідси Кант відзначає, що етика може бути визначена як система цілей практичного розуму [1, с. 421].

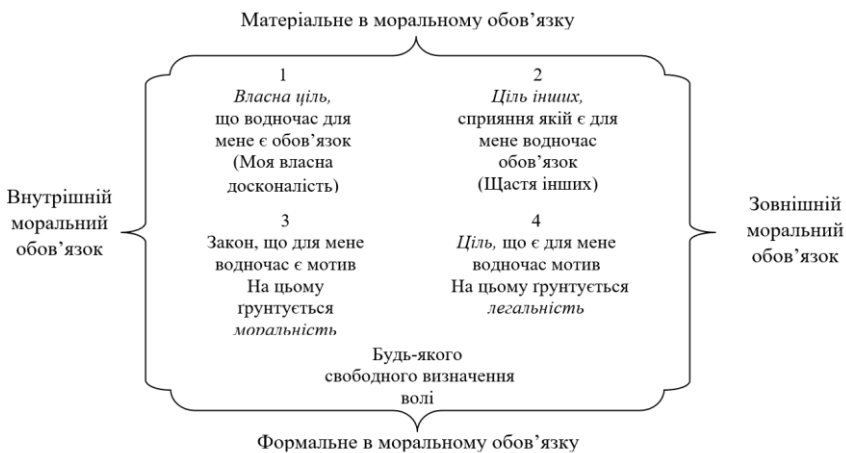
Співвідношення цілі до обов'язку проявляється у двох напрямках – з точки зору права й з точки зору етики. В першому випадку йдеться про те, щоб, виходячи з цілі, віднайти максимум вчинків, які б відповідали обов'язку. В другому – навпаки, виходячи з максими, віднайти ціль, що в той же час є обов'язком. Етика, наголошує мислитель, не може виходити з цілей,

на основі яких слід розпоряджатися максимами, тобто обов'язком, адже відповідні цілі являли б собою емпіричні основи максими, що не дають розуміння обов'язку, який має свої корені в чистому розумі. В етиці, таким чином, поняття обов'язку повинне вести до цілей, а максими стосовно цілей мають бути обґрунтовані згідно з моральними засадами. Звідси отже, обов'язок чесноти (моральний) – це ціль, яка водночас є обов'язком. Такий обов'язок відрізняється від правового тим, що для останнього можливий зовнішній примус, тоді як моральний передбачає лише вільний самопримус [1, с. 422-424].

Існування цілі, яка водночас постає обов'язком, Кант пояснює наступним чином. Передусім, не існує вчинків без цілі. Якщо б не було таких цілей, всі цілі для практичного розуму виявились би лише засобами для інших цілей. Тоді категоричний імператив був би неможливим. Виходячи з такого трактування, філософ веде мову про два типи цілей: *технічні (суб'єктивні, прагматичні)*, які людина ставить собі під впливом чуттєвих схильнень своєї природи; *моральні (об'єктивні)*, де йдеться про предмети вільного воління, які людина повинна робити своєю ціллю [1, с. 426].

Кант виділяє лише дві цілі, які можуть водночас вважатися обов'язком, тобто які, відповідно, охоплюють собою моральний обов'язок, – власна досконалість та щастя іншого. Щодо власної досконалості, то вона передбачає культуру здатності людини стосовно обов'язку й культуру волі для задоволення будь-якого обов'язку. В цілому йдеться про стан людини, завдяки якому вона власними зусиллями виходить зі стану первісності своєї природи, стану тваринності, і все вище піднімається до стану людського. Власна досконалість передбачає також те, що мислитель називає моральним почуттям, тобто почуттям дії, що обумовлює здатність чинити згідно із законодавчою волею, яка в ній міститься. Йдеться про повинність перед законом, виходячи з почуття обов'язку. В свою чергу, інша ціль-обов'язок – щастя іншого – визначає поєднання цілі іншого та своєї власної цілі. Тобто ціль іншого стає й своєю ціллю [1, с. 428-429].

Структуру обов'язку чесноти (морального) схематично Кант відтворює у наступний спосіб.

Таким чином, виходячи із зазначеної схеми структури морального обов'язку, останній містить матеріальний та формальний елементи. Перший охоплює власну ціль та ціль для інших, другий – закон-мотив і ціль-мотив. У свою чергу, мова йде також про прояви внутрішньої і зовнішньої сторони морального обов'язку. Внутрішня сторона – це сукупність власної цілі та закону-мотиву, а зовнішня – цілі інших та цілі-мотиву.

Список літератури:

1. Кант І. Метафізика нравов / Сочинения в 8 тт. Т. 6. Москва: Чоро, 1994. С. 223-543.